

พระราชกฤษฎีกา

ออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการกำหนดกิจการ
ที่ได้รับยกเว้นภาษีธุรกิจเฉพาะ (ฉบับที่ ๒๕๗)

พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๕

เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงการกำหนดกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีธุรกิจเฉพาะ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา
๕๑/๓ (๓) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร
(ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการกำหนดกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีธุรกิจเฉพาะ (ฉบับที่ ๒๕๗) พ.ศ. ๒๕๓๕”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓ แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการกำหนดกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีธุรกิจเฉพาะ (ฉบับที่ ๒๔๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความ
ต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓ ให้ยกเว้นภาษีธุรกิจเฉพาะสำหรับกิจการดังต่อไปนี้

- (๑) กิจการขายหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในตลาดหลักทรัพย์
- (๒) กิจการของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม
- (๓) กิจการของบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม”

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

เกล้า ๆ ให้

และมาตรา

พระราชกฤษฎีกา

ต่อไปนี้

พระราชกฤษฎีกา

ต้นฉบับ

พระราชกฤษฎีกา

ให้ใช้ความ

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ ตามที่ได้มีการยกเว้นภาษีธุรกิจเฉพาะสำหรับ
การขายหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในตลาดหลักทรัพย์แล้วนั้น โดยที่บริษัท
เงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อมซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๓๔
และบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรม
ขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๓๔ เป็นกิจการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดย่อมทางการเงิน
และการธนาคาร โดยมีได้มุ่งหวังผลกำไรมาแบ่งปันให้แก่ผู้ถือหุ้นของบริษัทเป็นสำคัญ จึงสมควรยกเว้นภาษีธุรกิจเฉพาะ
สำหรับกิจการทั้งสองแห่งดังกล่าวเพื่อบรรเทาภาระภาษี จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้